

Tvá ledovost mě dojíká,
Když při výročí u vína,
Mi řekneš že už tě to nebaví.
Tvá ledovost mě zaráží,
Když mi s úsměvem na tváři,
Řekneš že malá pauza nevadí.

Že jiný kluky poznat chceš,
Ohledy na mě nebereš,
Tak tohle vážně něco znamená.
Až budeš fotky prohlížet,
Do minulosti nahlížet,
Tak vzpomeň kdo tu házel ramena.

Napsoledy jdeš ze dveří,
A já tomu furt nevěřím,
Že mi dva skončili jsme právě tak.
Když před lety jsme začali,
Společnej život načali,
Myslel jsem že to skončí naopak.

Teď v ruce držíš kartáček,
A bez zbytečnejch vytáček,
Mi říkáš do očí co vlastně zač jsem.
Já vim že navždy odejdeš,
Beze mě se obejdš,
A všechno co chceš z pokoje si vem!

Ty nevíš co to je,
Opuštěný pokoje!
Když stále cejtím tvoji vůni,
Stále cejtím že tu jseš.

Ty nevíš co to je,
Opuštěný pokoje!
Když stále cejtím tvoji vůni,
Stále cejtím že tu jseš.

Ty nevíš co to je! (nevíš co to je...)
Ty nevíš co to je!
Ty nevíš co to je! (nevíš co to je...)
Ty nevíš co to je!

Ty nevíš co to je,
Opuštěný pokoje!
Když stále cejtím tvoji vůni,
Stále cejtím že tu jseš.
Ty nevíš co to je,
Opuštěný pokoje!
Když stále cejtím tvoji vůni,
Stále cejtím že tu jseš.